BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 55-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Nr. 289 Duminică 23 Octombrie 1938
12 Pagini P IIII

Taxa postală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120. 288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Serviciul social

Am publicat zilele trecute textul legii pentru înființarea „Serviciului social", organism menit să contribue la o operă de o mare însemnătate : ridicarea satelor.

Absolvenții de ambele sexe, ai universităților, școlilor și institutelor superioare sau speciale, sunt obligați să îndeplinească serviciul social la sate și să prezinte, spre a-și primi diploma, un certificat doveditor.

Diplomele obținute în străinătate nu vor fi echivalate și valorificate decât după împlinirea acestui serviciu social, a cărui durată e de un an și care e de asemenea obligator pentru cel ce solicită numirea într'o funcțiune ori acordarea liberei practici.

Absolut toți cei cari au studiat cu atenție problemele sociale, cari au ascultat păsurile sătenilor, cari au cercetat cu grijă felul de viață, lipsurile și nevoile elementului de bază al nației românești, țărănimea, și-au dat seama că o operă uriașe cum este aceea a luminării satelor ar trebui cât mai repede înfăptuită.

Munca migăloasă a echipelor regale studențești, pornită și primită cu oarecari rezerve, începe a se vădi că poate fi punctul de plecare al unei activități, cu zeci de ramificații pentru ridicarea satelor și străduințele d-lui profesor Gusti, sub a cărui conducere au activat aceste echipe, trebue ținute în seamă.

Dela început noi am arătat că o operă de redresare a satelor trebue să aibă un ritm unitar, să fie generalizată și să aibă un caracter permanent.

Prin noua lege se creiază acest organism menit să realizeze aceste trei postulate și prima grijă a celor puși să aplice legea trebue să fie de a insufla tuturor celor ce-și vor îndeplini rolul de luminători ai fraților dela sate, hotărîrea de a lucra cu multă dragoste și cu foarte multă răbdare.

Intunerecul pricinuit de neștiință, înapoierea tradiționalistă, teama de noutate, totul trebue risipit pe îndelete, cu pricepere și mai ales cu blândețe.

Tinerii cari au avut prilejul să urmeze cursurile acelor școli înalte cari se întrețin și progresează din contribuția efectivă a colectivității întregi, ar avea putința să-și plătească astfel o datorie de recunoștință pentru cei 82 la sută din neamul nostru cari au rămas într'o regretabilă stare de înapoiere.

Din lumina pe care au căpătat-o în școli, ei ar împărtăși pe cei rămași la întunerec și după un an de zile petrecut în mijlocul lumei umile, simple, dar sănătoasă sufletește, cu alți ochi vor privi problemele sociale și vor simți altfel nevoia unei strânse solidarități între fiii aceluiaș neam.

Sunt atâtea de făcut în acest vast domeniu lăsat prea deseori în uitare, dar trebue o mare atențiune la mentalitatea tinerească a celor trimiși la sate cari, îmbibați de cele mai multe ori de o literatură nesănătoasă, pot deveni și un pericol social.

Tineretul poate fi capabil de mari lucruri când entuziasmul și o judecată matură și bine cumpănită însoțesc actele lui, dar trebuește cu multă grijă dirijat. Este vorba acum, mai mult decât oricând, de viitorul neamului, viitor care trebue pregătit cu toată grija.

Nu mai este timp de greșeli, s'au făcut destule până azi.

Nu poate fi om care să nu vadă cu ochi buni gândul care a prezidat la luarea măsurilor pentru ridicarea cât mai neîntârziată a satelor, dar realizarea lui trebue să corespundă necesității simțită de toți, ca statul să dureze, să se perfecționeze.

Suntem prea aproape de Rusia comunistă și prea multă literatură pătimașă contra ordinei sociale de azi s'a răspândit și a căzut și mai poate cădea în mâna tineretului, pentru ca să nu ne gândim profund la aceea ce trebue facut.

Deaceea noi ne facem datoria de buni români, atrăgând cu toată căldura sufletească atențiunea celor ce vor fi însărcinați cu ducerea la bun sfârșit a operei ce se întreprinde, ca să nu piardă din vedere și considerațiunile de mai sus.

DUPĂ VIZITA D-LUI BECK

Comunicatul oficial publicat în urma vizitei d-lui colonel Beck, ministrul de externe al Poloniei, explică prin însuși laconismul lui rostul acestei vizite. „S'a procedat — spune comunicatul — într'un spirit confient și prietenesc la un schimb de vederi asupra chestiunilor internaționale actuale, interesând cele două țări".

Alianța polono-română a cules totdeauna roade în folosul consolidării ei, din asemenea schimburi de vederi fără directe. Ele înlesnesc cunoașterea părerilor reciproce, cercetarea cu sinceritate a tuturor chestiunilor asupra cărora la un moment dat pot exista divergențe și găsirea unui acord care să dea ambelor părți certitudinea că se găsesc pe calea cea bună. Precizarea pe care o dă comunicatul că schimbul de vederi s'a desfășurat „într'un spirit confient și prietenesc", ne îndreptățește să tragem concluziunea că d. colonel Beck s'a putut înapoia la Varșovia convins că politica românească se menține pe linia ei de până acum, că există în România, asupra problemelor internaționale actuale, același spiritus rector de lealitate față de prieteni și de aliați, față de toți aliații și cei fericiți și cei nefericiți și că interesul național care domină politica noastră, dacă pe lângă prieteniile de azi, se poate acorda și cu alte prietenii sincere și leale, el nu este însă niciodată influențat nici de considerațiuni ideologice ,nici de argumentări oportuniste, nici de promisiuni efemere. D. colonel Beck în „spiritul confient și prietenesc" pe care l-a întâmpinat și de data aceasta în România, a putut găsi tocmai temeiul alianței în virtutea căreia a socotit că este necesar să aibă un schimb de vederi asupra problemelor la ordinea zilei.

Printre aceste probleme de aproape, nu numai fiindcă este vorba de un alt aliat al nostru, dar și fiindcă ea descoperă intențiunile de expansiune ale unei terțe puteri ale cărei sentimente față de țara noastră n'au dovedit până acum că se pot bucura de încrederea noastră cu toate sacrificiile constante făcute până în momentul de față de guvernele române succesive.

Problema Rusiei subcarpatice nu poate fi scoasă din cadrul ei firesc, care este acela al voinții poporului rutean, de a rămâne legat de republica cehoslovacă în cuprinsul politic și teritorial al căreia să se poată desvolta pe temeiul unei largi autonomii. Orice considerații de altă natură, orice interese, unilaterale sau bilaterale, nu pot schimba concepțiunea noastră despre dreptate, nici grija noastră de apărare a interesului național românesc. Invocarea istorică a coroanei sf. Ștefan nu poate trezi decât amintirea acelor dureroase vremuri de oprimare a fraților noștri și a tuturor acelora pe cari vitregia unei soarte, care a durat destulă vreme, i-a supus dominațiunei maghiare. Și, dacă acordul dela Muenchen n'a ținut în seamă nici un fel de considerațiune istorică în ce privește vechea coroană a Boemiei, care n'a lăsat în amintirea popoarelor groaza unei dominațiuni tiranice, cu atât mai puțin justificat ar fi ca, în virtutea unei discutabile considerațiuni istorice, să se răpească astăzi libertatea unei populațiuni harnice și care a dovedit că o merită. Frontiera comună dintre Polonia și România nu are nevoe, nici pentru una nici pentru cealaltă din aceste țări, de alte apropieri de frontiere pentru ca să fie și pe viitor, ca până acum, o chezășie de apărare reciprocă împotriva oricărei eventuale agresiuni fie dela răsărit fie dela apus.

Pe de altă parte frontiera comună pe care o are astăzi România cu Cehoslovacia nu poate decât să servească ordinei și păcii în această regiune europeană.

Nu putem ști cari au fost argumentele invocate de ministrul nostru de externe pentru a justifica d-lui colonel Beck necesitatea frontierei comune româno-cehoslovace. Această necesitate însă este atât de evidentă, încât credem că ne găsim pe linia realității, arătând cum ne apar noua motivele cari o justifică.

In primul rând România este îndreptățită să ceară păstrarea unei granițe comune cu Cehoslovacia, fiindcă aceasta este și voința însăși a poporului rutean și a elementului românesc din Rusia subcarpatică. Aceste populațiuni au adresat apeluri dintre cele mai mișcătoare în acest fel, în diferite capitale europene, cerând guvernelor respective să fie lăsate în noua configurație a statului cehoslovac.

Asemenea apeluri au fost primite și de ministerul nostru de [illegible] care nu interesează [illegible] feritelor asociații rutene și românești din Rusia subcarpatică. Nu trebue să uităm că în imediata vecinătate a granițelor noastre maramureșene trăesc circa 50 mii de români, de cea mai curată rasă, care se declară perfect satisfăcuți de felul cum sunt tratați de autoritățile cehoslovace și cari se ridică cu toată energia împotriva reintoarcerii lor sub dominațiunea coroanei sfântului Ștefan, ale cărei „binefaceri" le-au resimțit dureros timp de atâtea veacuri.

Dar, în afară de această voință atât de hotărît exprimată de populațiile rutene și române sunt și alte porunci vitale cari îndreptățesc necesitatea pentru România de a menține o frontieră comună cu Cehoslovacia. Printre acestea, poruncile nevoilor economice sunt de un interes deosebit. România și Cehoslovacia își prezintă mutual piețe de prima importanță pentru desfacerea produselor lor și România nu are nici un interes ca să vadă grânele ei substituite pe piața cehoslovacă prin grânele Ungariei, sporită cu cele mai bogate regiuni ale Slovaciei de Sud. Prin coridorul Rusiei Subcarpatice se menține României o posibilitate de comunicație directă nu numai cu amica ei Cehoslovacia, dar și cu întregul Occident, ceea ce este de o mare însemnătate.

Dar în afară de aceste considerațiuni în raport cu Cehoslovacia, nu trebue să se uite că România posedă și astăzi o frontieră și așa destul de lungă cu Ungaria, pentru a nu dori ca ea să fie prelungită pe încă o distanță de aproape 150 km. Și, în această ordine de idei, nu trebue să pierdem din vedere nici anumite imperative strategice de un interes vital pentru țara noastră.

Dacă acestea sunt în parte argumentele cari îndreptățesc România să ceară menținerea frontierei comune cu Cehoslovacia, această țară are, la rândul ei, multiple interese cari justifică opunerea ei la orice soluție contrarie. Intre altele este o condițiune hotărîtoare a viabilității republicei Cehoslovaciei ca ea să aibă asigurate piața românească și, printr'o ieșire la Marea Neagră, piețele balcanice. Dacă Cehoslovacia ar fi tăiată prin bariere ungurești de orice posibilitate de ieșire spre aceste piețe naturale pentru desfacerea produselor ei industriale, ea ar fi desigur condamnată, în puțină vreme, la sufocare.

Nu știm, după cum am spus mai sus, cari au fost argumentele invocate de ministrul nostru de externe în convorbirea pe care a avut-o cu d. colonel Beck. Dar, dacă, după cum e probabil, în linii generale ele se apropie de cele expuse de noi mai sus, ar fi surprinzător să fi putut lăsa neschimbat pe d. colonel Beck în părerile d-sale. Cunoaștem și noi argumentele poloneze în susținerea revendicărilor maghiare. Cunoaștem și prietenia dintre Polonia și Ungaria. Dar, dacă în politica externă orice stat are dreptul și libertatea de a-și alege prietenii așa cum îi dictează interesele și prevederile asupra viitorului, nu este totdeauna adevărat că, în politica externă, prietenii prietenilor noștri sunt și prietenii noștri. Prudența cea mai elementară impune acelora cari au răspunderea intereselor statului, să verifice toate prieteniile noui ce i se oferă.

Opinia publică românească, încredințată de necesitatea alianței româno-polone, rămâne însă în același timp neclintită în hotărârea ei de a sprijini orice acțiune a guvernului român pentru menținerea graniței noastre comune cu Cehoslovacia.

MANEVRELE REGALE

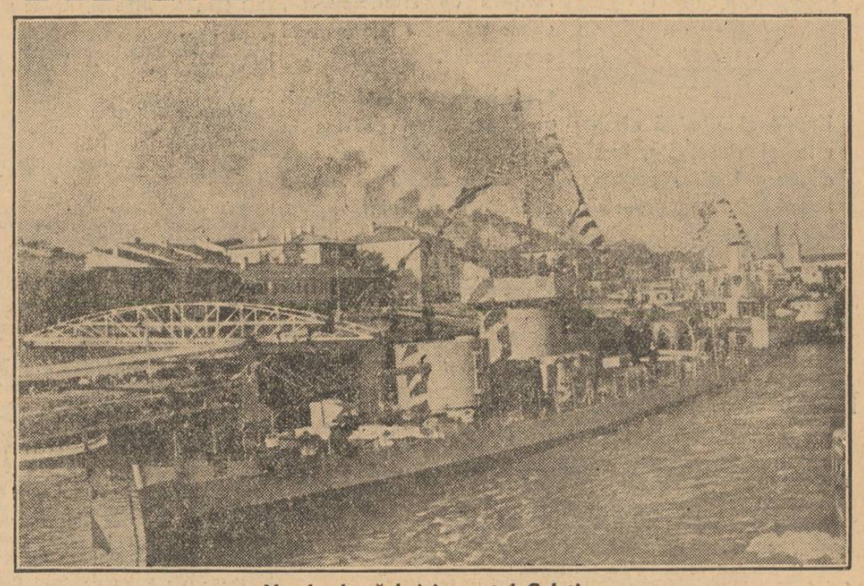

Vasele de război în portul Galați
In pag, 9 : Cum s'au desfășurat operațiile de eri

La Predeal ninge ca'n toiul iernii

Predeal, 20 Octombrie

Temperatura a scăzut azi brusc, în localitate, la —2 gr.

La ora 7 seara a început să ningă cu fulgi mari, ca în toiul iernei.

La stațiunea meteorologică din localitate se înregistrează o scădere continuă a temperaturii.

xXx⊙●⊙Xx

Intrevedere Blum-Daladier

Paris, 20 (Rador). — *D. Daladier, președintele consiliului de miniștri, a avut azi o întrevedere de o oră cu d. Blum.*

Intrebat de ziariști la terminarea convorbirei, d. Leon Blum a declarat că a procedat împreună cu primul ministru la o examinare generală a problemelor politice, financiare și diplomatice.

Cu privire la confortantele internaționale, a adăogat d. Blum, putem spune că această examinare a fost făcută într'un larg spirit de conciliere".

xXx⊙●⊙xXx

Ministrul de interne al Statelor-Unite contra dictaturilor

Los Angelos 20 (Rador). — *Intr'un discurs rostit în fața „Conciliului pentru democrație din Hollywood", d. Ickes, ministru de interne al Statelor Unite, a declarat între altele:*

„In alte țări, făcliile rațiunii se sting una câte una. Țări care astăzi se bucură de binefacerile libertății sub forma guvernărilor democratice, se vor găsi, poate chiar mâine, lipsite de aceste libertăți, pe care le va răpi dictatura totalitară. Taberele de concentrare și lichidările au devenit expresii obișnuite în limba popoarelor pretinse umanitare și care pretind că iubesc pacea. Ideologia totalitară este în mers iar securitatea noastră este foarte subredă".

In încheere d. Ickes a spus:

„Dacă Statele Unite au învățat ceva din evenimentele recente, acel ceva este că ele nu trebue să se bizue decât pe ele singure pentru a-și apăra libertățile și a-și menține integritatea teritorială".

ATATURK

de N. BATZARIA

Când începem să scriem a- [illegible] cu mulți, cu foarte mulți ani în urmă și merge până la marele și frumosul port al Mării Egee, la Salonicul cel străjuit de muntele Olimp.

La Salonic propovăduise sfântul apostol Pavel credința cea nouă și mântuitoare și tot acolo întemeiase prima comunitate creștină din Europa. O mână de oameni — și chiar oameni obscuri și necăjiți — au fost cei cari primiseră învățătura predicată de neobositul apostol al lui Christ.

Din mâna de oameni de atunci, s'a ajuns mai târziu la sutele și sutele de milioane de adepți ai legei „Mântuitorului".

După trecerea de multe veacuri, tot la Salonic, o mână de oameni și-a pus în gând, cu prețul vieții lor, să răstoarne un regim , care se sprijinea pe multe tunuri, pe sute de mii de baionete, și să schimbe din temelie așezările unei împărății.

Mâna cea de oameni era comitetul secret și revoluționar june-turc. Membrii acestui comitet erau puțini, prea puțini ca număr. Pot da chiar o cifră precisă. Când s'a pornit mișcarea revoluționară la începutul verii din anul 1908, numărul lor total era la Salonic de 125 persoane.

Bine înțeles mai erau comitete secrete și membri și în alte localități, din Turcia europeană și mai ales din Macedonia. Din Macedonia care nu-și putea desminți faima de „pepinieră de revoluționari". Insă, cu toții la un loc, n'ar fi format măcar efectivul unui singur batalion. Totuși, așa, puțintei câți au fost, junii turci au izbutit să răstoarne regimul absolutist al lui Abdul Hamid și — ceva mai târziu — pe Abdul Hamid însuși.

Două au fost elementele de succes : credința în dreptatea cauzei și hărnicia oamenilor puși în slujba acestei cauze. Acești doi factori erau inexistenți în tabăra adversă.

Kemal Ataturk, pe atunci — tatăl Kemal, este alături de [illegible] ver, Niazi, Talaat, etc., printre cei dintâi, care și-a pus și cariera și chiar viața în slujba scopului urmărit de comitetul june turc. Mă folosesc de acest prilej, pentru a stabili un adevăr și desminți o legendă.

Țiu anume să stabilesc adevărul că și Kemal Ataturk este un produs al mișcării junilor turci, este un fost membru al comitetului secret și, mai târziu, al partidului june turc.

Iată, închid ochii, ca să-l văd mai bine cu ochii minții, așa cum era acum treizeci și ceva de ani, când, ca locotenent, făcea parte din garnizoana orașului Salonic.

Blond, înalt, zvelt și subțirel, era de felul său tăcut, dar avea o logică de fier și o energie, care nu era egalată decât de un curaj, ce nu se clintia în fața nici unei primejdii. Nu mai vorbesc de cinstea sa personală și de absoluta sa dezinteresare. Aceste însușiri le posedau în acelaș grad toți fruntașii mișcării june turcești.

Legenda, căreia țiu să-i dau desmințire, privește originea etnică a lui Kemal Ataturk. Nu e albanez — ceeace nu ar fi fost nici o scădere pentru dânsul — și n'are nici-o picătură de sânge semit sau de sânge țigănesc, așa cum am citit undeva. Atât după tată, cât și după mamă, este turc și nimic alt ceva. Poporul turc are toată îndreptățirea să fie mândru de acest fiu al său, să fie mândru de omul, care, dintr'un stat sortit peirei și dintr'un popor socotit ca inapt de cultură și civilizație, a făcut un stat plin de viață, iar dintr'un popor înlănțuit de prejudecăți și ținut în ignoranță, a făcut un popor, care stârnește uimire și admirație prin vitalitatea și energia, de care dă dovadă.

(Continuare in pagina 2-a)

INAPOIEREA DIN UTOPIE

de AL. GREGORIAN

Timp de douăzeci de ani, ca o reacțiune împotriva militarismelor și a războiului, continentul nostru și-a lăsat soarta în mâinile diplomaților.

Statele europene, angajate în opera de reconstrucție internă, bântuite de crizele economice și morale, răvășite de ideologii de tot felul în care revenea ca un refren obsedant cuvântul „pacifism", și cuprinse de o profundă oboseală fizică și intelectuală, — toate acestea ca urmări ale zdruncinului războinic prin care au trecut, au abandonat armele și au însărcinat cu apărarea lor pe cancelari. Cancelarii, deși nu costau mai puțin decât tunurile, erau oricum preferați armatelor, fiindcă plimbările lor peste fontiere păreau inofensive, chiar liniștitoare și, în orice caz, nu se făceau cu vărsare de sânge.

Lumea avea impresia că la Geneva, unde mergeau ei, unde se țineau discursuri foarte frumoase și se semnau pergamente eterne, lumea aceasta înfometată de iluzii și însetată de liniște credea, îi plăcea să creadă că războiul e ținut sub cheie în beciul Ligii Națiunilor. Ea mai credea că acolo se localizaseră și amenințările, că viitoarele cataclisme aveau să se reducă la simple bătălii oratorice, că integritatea teritorială le-o garantează articolul 10 și că războiul, chiar dacă ar fi vrut el să izbucnească, n'ar fi putut să facă una ca asta, fiindcă 1-ar fi împiedicat articolul 16, dezarmarea și d. Avenol.

Seduse de atâtea dezastruoase iluzii pe care vremea le-a lichidat pe nesimțite, popoarele au adormit pe crizantemele albe ale păcii „veșnice" ca pe niște minciuni reconfortante și s'au trezit deunăzi cu războiul la uș e.

Pacifismul le-a jucat în chipul acesta o farsă teribilă. Ele aproape că nu vroiau să-și creadă ochilor, dar o verificare rapidă le-a făcut să constate că pactele și tratatele s'au clătinat înte timp, că asigurările prietenești au dispărut fiindcă au cam dispărut și prietenii, că articolele 10 și 16 ale pactului și-au pierdut puterile miraculoase, că însfârșit, certitudinile dela Geneva nu mai

(Continuare in pag. 2-a)

Avion prăbușit

Londra, 20 (Rador). — **Un avion particular s'a prăbușit [illegible] în apropiere de localitatea Selukwe (Rodezia de sud).**

Toate cele cinci persoane aflate pe bordul avionului au murit.

SCRISORI DIN ROMA

Urmările acordului dela München

de N. DE ALDISIO

Roma, Octombrie

Acordul realizat la Muenchen, la 29 Septembrie a. c., între reprezentanții celor patru Mari Puteri occidentale, fusese considerat aproape pretutindeni ca punctul de plecare al căii ce-ar fi trebuit să ducă deadreptul, — cel puțin așa se credea, — la o destindere generală în Europa. Se crezuse, pe nedrept, fără îndoială, după cât se vede, că de aci înainte apropierea, cel puțin asupra unui punct, se făcuse între înțelegerea Paris-Londra și axa Roma-Berlin. Și că în consecință atmosfera fiind limpezită, nu mai rămâne acum în capitalele interesate decât să se întocmească ordinea de zi a unor viitoare relații diplomatice și discuții din care ar fi trebuit să decurgă demobilizarea morală. Dacă era exagerat să se vorbească, așa cum s'a făcut cu prea multă grabă, despre o reînoire a faimosului pact în patru, nu era tot așa să se presupună că Italia și Marea Britanie aveau să găsească un mijloc să pună în practică acordurile dela 16 Aprilie trecut, înlăturând, cum ar fi putut, chestiunea spaniolă, și că, în consecință, Italia și Franța ar fi deschis desbaterile asupra divergențelor lor generale și particulare.

Dar d. Neville Chamberlain, căruia Camera Comunelor îi făcuse aproape în unanimitate o manifestație de solidaritate, atunci când a anunțat că d. Mussolini primea să slujească de negociator pe lângă cancelarul Hitler, avea să se găsească la înapoierea sa la Londra după încheerea acordului, în fața unui foc încrucișat al diferitelor grupuri din opoziție.

La Paris, unde în primul moment se subliniase gestul Ducelui, în modul cel mai măgulitor, o parte din presă și unii oameni politici chiar, au luat poziție, fie spre a micșora importanța rolului jucat în această împrejurare de Duce, fie spre a se ridica împotriva unui act care, după părerea lor, consacra victoria dictatorilor.

Dela Roma au pornit strigăte de alarmă, ce denunțau dedesubturile unei situații de care nimeni nu și-a dat seama a doua zi după acordul dela Muenchen, și cari, dealtminteri, rămân încă în umbră.

S'a ținut mai întâi să se precizeze că acordul celor patru nu rezolvase decât una singură din problemele deschise; s'a ținut apoi ca opinia publică să fie prevenită că în curând se vor vedea desfășurându-se mari evenimente de ordin european și

(Continuare in pagina 2-a)

Postul de comandă al unei zone de manevre

Un post telefonic „pe front"

xXx⊙●⊙Xx

FILME

— Ce vă putem servi ?

— Lista.

— Avem și lucruri apetisante pe care le servim fără să le scrim.

— Rimează dar nu se potrivește.

— Atunci, poftiți lista.

— Așa... Dă-mi o supă de legume.

— S'a terminat... Avem însă o ciorbă de potroace cum n'ați mâncat niciodată.

— Pentrucă e mai scumpă cu cinci lei.

— Nu de aceea... dar cealaltă nu este pentru dumneavoastră... La noi e mai mare diferența între calități decât între prețuri.

— Nu văd că ați redus prețurile conform dispozițiilor.

— Veți vedea numai decât, comparându-le cu cele din lista de altă dată.

Chelnerul uită însă s'o aducă.

Clientul, dacă n'are mijlocul să constate reducerea prețurilor, are în schimb prilejul să se convingă de reducerea porțiilor.

După ce i se aduce friptura, ciocănește.

— Doriți o salată ?

— Nu.

Și întinzându-i o sută de lei spune :

— Este alături un magazin cu instrumente optice. Cumpără-mi o lupă.

— Vreți să citiți ? întrebă chelnerul, oferindu-i un ziar uitat de alt consumator.

— Nu. Vreau să descoper friptura.

Don José

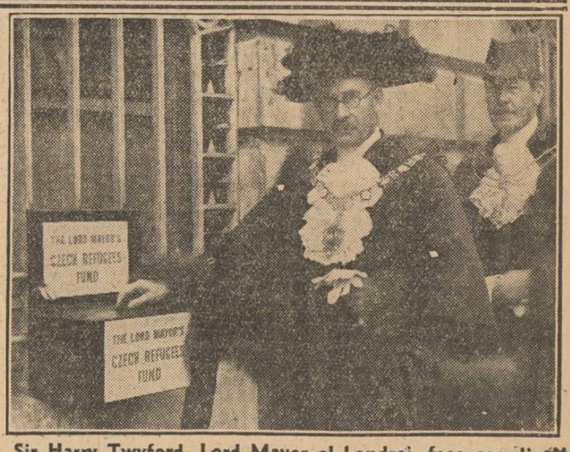

Sir Harry Twyford, Lord Mayor al Londrei, face cea dintâi donație pentru fondul destinat ajutorării refugiaților cehi